

Corona - suntem noi înșelați?

Introducere

Nu numai în demonstrațiile Corona, ci și în mediul particular suntem repede confrunțați cu afirmația, că cu privire la Covit 19 totul este de fapt altceva decât ceea ce oamenii de știință și politicienii ne duc de nas cu îngrădiri într-un domeniu, obligații în alt domeniu sau ne răpesc libertatea și drepturile noastre de bază și ne alimentează cu Fake News. [știri false]

De ce în mod deosebit creștinii sunt receptivi la teoriile conspirative?

Tema Corona lasă urme la toți și trebuie să-ți formezi o părere despre tot ce are loc astăzi și deseori devine concret pentru noi. Cei care poartă răspunderea într-o adunare (biserică) trebuie de asemenea să fie corespunzător informați, ca să poată lua decizii bune și înțelepte.

Cu toate acestea se constată tot mai mult: mulți creștini vor mai mult sau mai puțin să li se audă glasul, uneori chiar subtil răspândesc printre credincioși un anumit mod de a vedea lucrurile. La aceasta deseori nu se cântăresc corect diversele poziții, ci s-a decis deja pentru o anumită latură și acum se încearcă să convingă pe alții de propria părere. La aceasta se constată: creștinii sunt în mod deosebit predispuși la teorii conspirative sau cel puțin pentru un anumit mod de a vedea lucrurile și deseori foarte repede iau parte la respingerea părerii celor mai mulți numai pentru că – cel puțin așa este impresia – este părerea celor mai mulți. Desigur noi ca creștini ar trebui să fim prudenți atunci când este vorba de părerea celor mai mulți, căci în timpul actual sunt tot mai multe domenii în care părerea celor mai mulți contrazice foarte clar normele biblice (evoluția, avortul, căsnicie pentru toți, etc.). Cine vede înapoia acestor lucruri pe împotrivorul lui Dumnezeu, pe diavolul, cu siguranță nu greșește în această presupunere. Dar cine vrea să descopere în fiecare colț pe diavolul, cu siguranță trece pe lângă țintă.

Nu ne facem noi vinovați de aroganță?

Desigur se poate căuta să se afle dedesubturile oamenilor de știință și să te îndoiești de anumite dispoziții ale guvernului. Dar cum ajungem la ideea că în cazul unei teme, care între timp se referă la toată populația mondială și în afară de aceasta mii de capete înțelepte și-au făcut gânduri, noi știm „exact” care om de știință are sau nu are dreptate, care măsuri sunt judicioase și care nu? Nu vorbește aceasta de aroganță mare?

Oamenii de știință au argumentat diferit, politicienii au acționat diferit în această criză. Este vreunul care să nu fi fost criticat aspru dintr-o parte? Cât de multă cunoaștere este necesară în domeniul medical, biologic, științific și social, pentru a putea cătuși de puțin judeca argumentele! Cei mai mulți creștini, care se atașează astăzi foarte puternic de o anumită latură, sunt total laici în toate aceste domenii. Cu toate acestea ei luptă pentru felul de a vedea lucrurile preferat de ei. Total părtinitor ocărăsc parțial pe cei care au o altă părere sau pe baza funcției lor dispun anumite măsuri. În loc să fie bucuroși că ei înșiși nu sunt politicieni și nu

au responsabilitatea să trebuiască să cântărească între pagubele pricinuite de măsuri severe pe de o parte, și pe de altă parte morții Corona, ei critică pe aceia care deseori cu multă osteneală caută rezolvarea cea mai bună. Pentru cei necredincioși, care au o altă părere, această aroganță, îngâmfare și partinitate este adusă ușor în legătură cu creștinismul în sine, ceea ce foarte sigur este spre dezonorarea Domnului.

Ar schimba ceva o conspirație?

Ce se schimbă de fapt dacă devii adeptul uneia sau alteia din teoriile conspirative sau dacă acorzi mai multă credință unei păreri alternative decât unei păreri majoritare? De fapt nimic.

- Ce se schimbă pentru mine, dacă o protejare a gurii și nasului are pentru mine un folos mare, mic sau deloc? Da, desigur ea este incomodă și unii își pierd plăcerea când merg la cumpărături. Dar ca și creștin mă pot întreba: La câtă risipă de bani inutilă m-a dus odinioară „plăcerea” de a cumpăra?
- Îmi permit eu ca și creștin în astfel de interdependențe grele să pot judeca în cele din urmă corect dacă un lockdown era sau nu era judicios? Și ce se schimbă dacă eu cred una sau alta? Îmi permit eu să socotesc viața oamenilor din Germania în comparație cu pagubele economice provocate prin lockdown?
- Ce am eu din faptul că știu dacă profesorul dr. D. m-a înșelat sau nu? Probabil și el a acționat după cunoștința lui și cu cea mai bună conștiință. Este creștinește dacă luăm parte la ceva pe care el l-a denunțat? Unii îl privesc ca fiind ca să zicem așa inițiatorul răului și alții îi acordă decorația supremă de merit. În acest caz întrebarea nu este dacă el are dreptate sau este greșit, ci cum ne comportăm noi ca și creștini credincioși.
- Vrem noi ca laici să decidem cu adevărat dacă testul PCR (Polymerase-Chain-Reaction) poate sau nu dovedi o infecție? Așteaptă Domnul cu adevărat de la un credincios ca el să decidă cine are sau nu are dreptate: un avocat cu experții aleși de el pe de o parte, sau mulți virologi și medici pe de altă parte? Ce se schimbă pentru mine și mediul înconjurător, dacă eu consider corect una sau alta?

Trebuie noi să ne împotrivim?

Deci nu se schimbă nimic – dacă eu cred una sau alta. Dar, stai, ar putea cineva să replice, noi trebuie să demonstrăm din acest motiv, probabil chiar să ne împotrivim pasiv, nu trebuie să împlinim dispozițiile care conform părerii noastre sunt spre pagubă, în mod deosebit atunci când ele îngrădesc viața noastră ca adunare.

Însă ce citim în Romani 13.1-7? „Orice suflet trebuie să fie supus autorităților care sunt mai presus de el. ... De aceea, cine se opune autorității se împotrivesc rânduielii lui Dumnezeu; și cei care se împotrivesc își vor primi judecata. ... Dați tuturor ce le datorați; cui îi datorați taxă, taxă; cui vamă, vamă.”

Desigur poți discuta contradictoriu, dacă de exemplu mărimea taxei este echitabilă sau nu. Fapt este însă, că noi trebuie să plătim taxele. Domnul Isus nu a discutat despre mărimea

taxelor, ci a spus: „Dați deci Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu” (Luca 20.2). Cu alte cuvinte: El nu S-a ocupat cu această temă; El avea o cu totul altă misiune; chiar și Domnul Însuși S-a subordonat autorităților din timpul acela. Și astfel întrebarea dacă protejarea gurii și a nasului este utilă sau nu, în cele din urmă nu joacă nici un rol, căci noi facem simplu ceea ce autoritatea așteaptă de la cetățeni. De asemenea Domnul Isus nu a luat nici o atitudine față de nedreptățile timpului Său în cazul unei crime politice îngrozitoare (compară cu Luca 13.1-3). În contrast cu aceasta mulți creștini din zilele noastre sunt de părere că ei ar trebui neapărat să ia atitudine cu voce tare. În realitate aceasta este o atitudine carnală și trebuie să accepți reproșul că te asemeni cu lumea (compară cu Romani 12.2).

De ce nu ne mulțumim să fim modești?

Ca și creștini credincioși am putea tocmai în timpurile Corona să fim o mărturie pentru Hristos, dacă nu luăm parte când oamenii se defăimează reciproc, se citează parțial din ceea ce spun sau se acuză reciproc. Nicidecum nu ar trebui să afirmăm lucruri pe care, dacă am fi sinceri, nici nu le putem judeca și despre care chiar și oameni de specialitate legitimi sunt de păreri diferite. Dimpotrivă, creștinii credincioși ar putea arăta ce înseamnă cu adevărat o viață centrată pe Hristos; să asculte unul pe altul; să caute să fie echilibrați și nepartinici și, pe cât se poate, să vorbească de bine regimul; să nu defăimeze pe nimeni și întotdeauna să îndrume la rugăciune pentru regim, când observă că oamenii nu sunt mulțumiți cu hotărârile regimului (compară cu 1 Timotei 2.1-3).

Este uimitor că și noi creștinii credincioși suntem înclinați să atribuim o importanță enormă unui titlu de profesor, dacă acesta sprijină părerea noastră: „Profesorul XY a spus, că ...” Aceiași oameni însă resping în mod ciudat când un profesor vine cu o părere opusă părerii lor proprii. Prin aceasta se arată numai de fapt: nu îl interesează titlul de profesor, ci să câștige mai ușor alți oameni pentru părerea proprie cu ajutorul unui expert. Creștinii credincioși nu ar trebui să se folosească de acest șiretlic carnal.

Un exemplu: Un oarecare avocat, care „desigur” este un cunoscător absolut și o icoană în domeniul juridic, emite teza că testul PCR nu are nicidecum o bază juridică neîndoielnică pentru determinarea infectării cu virusul Corona, și prin aceasta pune la îndoială măsurile Corona ca fiind relative. Și deja unii sar în acest tren, fără să fi verificat vreodată afirmația – și cel mai posibil fără să fie vreodată în stare s-o verifice. În afară de aceasta: chiar dacă testul PCR nu este un test bun, nu este el totuși soluția cea mai bună – cel puțin atunci când cineva nu este indiferent față de un milion de morți Corona, care există oficial între timp în lumea întreagă?¹ Dar dacă afirmația corespunde părerii proprii preconceptuate, ea este acceptată. Cum

¹ Unii vor obiecta că acest număr de morți Corona este mult prea mare, căci în acesta au fost socotiți și aceia care au avut anumite antecedente de boală și ar fi murit probabil nu de Covid 19; în multe țări nu este nici pe jumătate un așa de bun procedeu de informare la numărarea morților precum este în țările mult dezvoltate, așa că cifra neagră a morților de Covid 19 este mult mai mare. În alte țări însă din motive politice nu toți morții Corona sunt socotiți ca atare, așa că numărul morților Corona este probabil chiar mult mai mare decât cel prezentat oficial. O altă problemă: deseori se spune că numai o anumită grupă de persoane cu antecedente de boală ar fi periclitare, deci o parte redusă a populației. Însă în acest caz ar trebui să se țină seama că în Germania suferă milioane de oameni de diabet, tensiune sau de cancer sau de urmările lor. Nu este așa, că majoritatea oamenilor din Germania

am spus deja: deseori pare să fie așa că se acceptă totul, dacă nu corespunde părerii celor mai mulți.

De ce nu luăm noi în acest caz o poziție mult mai modestă și să fim mulțumitori (cel puțin dacă locuim în Germania) că știința, medicina și politica evident nu au făcut totul greșit? Da, dacă ești corect, trebuie să recunoști că trăiești într-una din țările – dacă se face o comparație între țări – care până acum a trecut cel mai bine prin criză. Au trecut țările precum SUA, Suedia și Brazilia, în care regimurile au acordat prioritate aspectelor economice, cu pozițiile lor de vârf în ceea ce privește morții, cu adevărat mai bine prin criză din punct de vedere economic decât Germania?

Cât de bine trebuie noi să fim de fapt informați?

Unii vor obiecta probabil împotriva argumentelor numite mai sus: noi trebuie să ne informăm foarte bine, să ascultăm ambele părți și să comparăm argumentele între ele, ca să ajungem într-o oarecare măsură la o sentință echilibrată.

Însă chiar dacă aceasta ar fi posibil fără un studiu îndelungat de ani de zile al microbiologiei, medicinei și economiei, ne-am gândit noi vreodată cât timp ne trebuie ca să fim foarte bine informați? Unii, care deseori nu reușesc să asculte predici despre învățătura creștină sau cel puțin predici de zidire spirituală, trebuie să recunoască, dacă sunt sinceri, că deodată ei ascultă prezentări îndelungate despre alternative sau păreri ale celor mai mulți referitoare la tema Corona în internet, TV sau radio. În adunare frații tac în orele de studiu biblic, deoarece ei n-au avut deloc timp – sau plăcere? – să se preocupe cu textul biblic și să citească un comentariu bun referitor la acest text; însă ei sunt plini de tema Corona. Cât timp se irosește aici, câte resurse prețioase se risipesc! Și dacă pe lângă aceasta contribuim ca și alți frați și alte surori să fie confrunțați cu aceste lucruri ne facem vinovați de risipirea timpului altora.

Ce ar fi dacă L-am face pe Hristos centrul gândirii și acțiunilor noastre? Atunci ne-am petrece timpul mai degrabă cu discuții evanghelistice, cu răspândirea învățaturii sănătoase sau cu asistență spirituală acordată credincioșilor îngrijorați.

Care este de fapt misiunea creștinilor credincioși?

Misiunea creștinilor credincioși nu este să cunoască cât mai bine tema Corona și s-o „explice” altora. În loc de aceasta ar trebui să ne informăm ce are Biblia să ne spună pentru astfel de timpuri grele. Cu siguranță Domnul nu ne va oferi nici o decorație de merit pentru faptul că noi dăm fraților noștri și surorilor noastre unele informații „secrete” despre Corona și pentru că am luptat așa că în sfârșit ne-a devenit clar „adevărul” despre Corona. Însă El ne va da o *corona* (cuvântul latin pentru „coroană”) dacă I-am slujit cu credincioșie, am răspândit învățatură bună și sănătoasă, am înviorat și încurajat pe frați și pe surori și am vestit celor pierduți Evanghelia.

sunt perfect sănătoși și că numai o grupă mică a populației ar fi periclitată din cauza îmbolnăvirilor anterioare; nu, nu este periclitată o minoritate, ci o parte mare a populației. În cazul acestei probleme nu este vorba de cine are dreptate, ci că este foarte greu să judeci situația așa cum se cuvine.

Este glorificat Hristos prin comportarea noastră?

S-ar fi câștigat deja mult dacă noi ca și creștini credincioși ne-am fi ocupat relaxați cu această temă și am fi lăsat pe seama altora unele decizii despre corect și fals – și dacă încurajăm mai mult pe frații noștri și pe surorile noastre ca tocmai acum să se arate că sunt creștini credincioși, prin aceea că respectăm ceea ce autoritatea publică așteaptă de la noi, indiferent dacă noi considerăm aceste reguli ca fiind judicioase sau nu. Unde pot oamenii astăzi să vadă – dacă nu la noi -, că Dumnezeu era Cel care a dat autoritățile pentru trăirea noastră în societate, și că această autoritate pusă funcționează bine numai atunci când se respectă prescripțiile (indiferent dacă ele sunt considerate bune sau nu)?

Că toate acestea au și limite, nu trebuie să amintim, însă momentan creștinilor nu li se interzice nimic care este în contradicție clară cu Biblia. Nu au fost închise localuri în care au loc servicii divine, în timp ce stadioanele au rămas deschise. Nu a fost interzisă nici o întâlnire a credincioșilor, în timp ce party-urile au voie să aibă loc. Nu este nici cea mai mică bănuială, că măsurile luate ar fi marcate ideologic. Toate măsurile au fost luate din grija pentru binele omului. Ulterior se poate desigur spune că toate acestea nici măcar nu ar fi fost necesare.

Aceasta este valabil de altfel și pentru subordonarea față de aceia care practică în Adunare slujba de bătrâni. Ei au o obligație deosebită în purtarea de grijă; pe de o parte față de cerințele Domnului, pe de altă parte față de frații și surorile din adunarea locală. Aceasta nu este o misiune ușoară, nici chiar în timpurile normale, însă acum în mod deosebit. Împotrivirea și cârtirea publică cu privire la deciziile lor reflectă aceeași împotrivire față de autoritatea dată de Dumnezeu ca împotrivirea față de prescripțiile regimului.

Noi deci nu trebuie să decidem dacă de exemplu aerosolii sunt periculoși și cât sunt de periculoși; însă noi nu ar trebui să facem așa ca și cum ei nu ar exista. Noi trebuie să luăm în considerare aceste lucruri în cumpănrile noastre, dacă și în ce număr de frați și de surori să ne strângem laolaltă ca adunare – nu pentru că pericolozitatea aerosolilor este dovedită științific, ci pentru că ea nu se poate dovedi în totalitate și că este numai *un* exemplu care arată clar că acești aerosoli *ar putea* fi decisivi (cu privire la anumite infecții).

Cum ar trebui să ne comportăm noi în criza Corona?

De ce noi ca și creștini credincioși nu arătăm mai multă compasiune cu aceia care evident suferă greu sub aceste lucruri, din punct de vedere al sănătății sau economic? Nu putem noi tocmai în aceste timpuri ca și creștini credincioși să trăim foarte practic porunca dragostei pentru aproapele? Dacă toți vorbesc negativ despre cei care guvernează, creștinii credincioși ar putea interveni pentru ei și să arate că Corona este o situație cu totul nouă pentru cei care guvernează și niciunul nu se poate baza pe date din experiență.

Este îngrozitor că creștinii credincioși recomandă Podcasts și video chiar de la oameni care detestă evident pe cei care guvernează – este aceasta cu adevărat ceva la care noi ca și creștini credincioși ar trebui să luăm parte? Ce ocară pentru Numele lui Hristos când participi cu astfel

de oameni chiar și la o demonstrație și chiar prezinți un banner cu versetul biblic: „Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere și de dragoste și de chibzuință”. Chiar și oamenii lumii întreabă unde este chibzuința.

Diavolul vrea să scindeze poporul lui Dumnezeu; în privința aceasta el are nu numai experiență, ci el a obținut deja succese mari. Tema Corona are potențialul să dezbină pe frații și pe surorile de credință. Unii constată că în familiile lor mari nici măcar două persoane nu sunt în totalitate de aceeași părere cu privire la felul în care ar trebui să te comporti față de măsurile de prevenire Corona.

Tocmai prin situația Corona noi suntem mult încercați în relațiile noastre unii cu alții. Dacă știm că unii din mediul nostru au o altă părere despre tema aceasta, vom evita noi să-i provocăm cu părerea noastră? Dacă suntem de părere că teama unora este exagerată, ne vom osteni noi atunci într-un mod plin de dragoste să le îndepărtăm teama, sau le reproșăm că ei au credință mică sau chiar sunt necredincioși, fără să ținem seama că teama poate avea foarte multe cauze? Cauza principală a temerii pare să fie în natura noastră diferită, căci și între oamenii din lume, care nu au o credință vie, sunt unii înclinați mai mult decât alții să aibă teamă.

Întrebarea este, cum evaluăm sau judecăm noi părerea celui alt. Cine are o părere diferită de a celor mai mulți va fi împins în colț de către teoreticienii conspiratori la cea mai neînsemnată obiecție împotriva măsurilor prescrise. Probabil el este realmente adeptul unei teorii conspirative, însă noi ar trebui să fim foarte precauți cu un astfel de reproș, și să nu-l etichetăm imediat. Pe de altă parte aceia care sunt adepții unei păreri diferite de părerea celor mai mulți, reproșează celelalte părți deseori provocare de panică și provocare de teamă – fără să ia în considerare că o atitudine mai conservativă nicidecum nu are a face cu panica și teama, ci cu responsabilitatea conștientă față de aproapele. Câtă dezbinare aduce în familiile și în adunările noastre, dacă nu avem înțelegere pentru părerea altora!

Ar trebui să ne păzim să nu imputăm imediat celor care respectă cu strictețe regulile de igienă și distanță că au teamă. Pentru aceasta pot fi și cu totul alte motive. Cine de exemplu lucrează într-o firmă care are reguli Corona mult mai severe decât cele prescrise legitim, se află uneori într-un câmp de tensiune foarte mare: pe de o parte reguli extrem de severe în mediul de lucru și pe de altă parte în mediul particular probabil oameni care privesc totul foarte lejer și poate au puțină înțelegere. Unii respectă foarte strict regulile acestea, deoarece ei menajează neamurile sau prietenii buni, care sunt foarte periclitați.

Uneori trebuie să renunțăm la anumite libertăți și posibilități, ca să menajăm pe frații sensibili și pe surorile sensibile. Suntem noi gata pentru a face așa? Dacă nu vrem să renunțăm la anumite contacte critice, este posibil să nu acordăm nici o libertate de alegere altora, decât să renunțe la contactul cu noi (pentru un timp), deoarece ei se îngrijorează să nu se pună pe ei înșiși în pericol. Pe de altă parte, față de aceasta este disponibilitatea de a renunța la contacte pentru ca alții să poată avea parte de o libertate mai mare. De ambele părți este necesară multă dragoste și luare în considerare.

Cuvânt de încheiere

Desigur pentru felul de comportare creștin prezentat mai sus avem nevoie de mult har. Și scriitorii acestui articol au ajuns încet la gândurile prezentate mai sus și știu din proprie experiență cât de greu poate fi deseori să duci o viață centrată pe Hristos, să mergi cu bucurie pe drumul prezentat mai sus. Deci noi avem nevoie de multă răbdare unii cu alții. Însă nu este nici o alternativă la o viață trăită în puterea Duhului Sfânt, care întotdeauna este interesat să reveleze pe Hristos în ființa noastră. Noi ca și creștini credincioși ar trebui să căutăm să avem relații spirituale cu privire la această temă și să nu săpăm gropi și să provocăm discordii și certuri în familii și în adunări.